

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2012

Život ktorý rastie - Rozhovor s Petrom Valachovičom
Ja viem, koho som si vyvolil - Bud' me slobodní - Charita
Sv. Peter Betancur - Boh je - Piaristický a skautský ples

Život, ktorý rastie

Keď som dostal za úlohu prihovoriť sa čitateľom v úvode februárového čísla nášho farského časopisu Bartolomej, zamyslel som sa najskôr nad významom samotného slova „úvodník“. Čo to je?

Krátky slovník slovenského jazyka nám hovorí, že úvodník je úvodný článok novin alebo časopisu na závažnú aktuálnu tému. Tou závažnou a aktuálnou témou tohto čísla Bartolomeja je pojem „povolanie“.

Hoci súčasná spoločnosť si pod pojmom povolanie predstavuje najčastejšie zamestnanie, v našej kresťanskej komunite sa nám pri počutí tohto slova vybaví konkrétne povolanie do duchovného stavu. Za kňaza, rehoľníka, rehoľníčku... V širšom slova zmysle však pod pojmom povolanie chápeme i povolanie k akémukolvek stavu, nielen duchovnému. Teda aj k manželstvu či slobodnému životu.

Podstatným prvkom všetkých povolaní je skutočnosť, že Boh v nich konkrétne povoláva samotného človeka, ktorý má prijatím svojho povolania naplniť Božie plány a zámery. Uskutočniť niečo také nie je vždy jednoduché, ale určite nie nemožné.

Pre nás, piaristov, je v tomto smere rok 2012 výnimočný. Náš generálny predstavený Pedro Aguado, Sch.P. ho totiž vyhlásil za *Piaristický rok povolania*. Podnetom na to sa mu stala skutočnosť, že 31. mája uplynie presne 400 rokov od chvíle, čo do piaristických *Zbožných škôl* vstúpil mladý Glicerius Landriani. Bol prvým členom nášho tvoriaceho sa spoločenstva. Rehoľné sľuby zložil priamo do rúk zakladateľa rehole piaristov, sv. Jozefa Kalazanského.

V rámci *Piaristického roku povolania 2012* je v piaristických školách celého sveta vyhlásená fotografická, maliarska a hudobná súťaž, ktorej cieľom je zapojiť študentov a mladých do uvažovania nad potrebou piaristického povolania v súčasnosti. Zároveň im umožňuje aj prejaviť svoje umelecké nadanie. Nesie sa v znamení hesla:

„Piaristi ... život, ktorý rastie.“

Prajem všetkým čitateľom časopisu Bartolomej, aby prežívali svoje životné povolanie v nekonečnej túžbe neustále rásť v poznaní, že náš dobrý Boh sa o nás neprestajne stará a bdie nad našimi životmi.

P. Ján Hríb, Sch.P.

Jeden za všetkých, všetci za jedného!

„Jeden za všetkých, všetci za jedného!“ Toto už nie je len výzva troch mušketierov zo slávneho Dumasovho románu. Obdobné slová si prisvojila skupina ľudí združených v spoločenstve Angelus. Čo je nosnou myšlienkou daného spoločenstva, to nám prezradil jeden z jeho koordinátorov, študent teológie a člen rehole piaristov, Fr. Peter Valachovič, Sch.P. (28).

Tvoje meno sa spája so záhadne znejúcim slovom „Angelus“. Čo je Angelus?

Angelus je celoslovenské modlitbové spoločenstvo ľudí rozlišujúcich svoje povolanie. Je založené na princípe jeden za všetkých, všetci za jedného. Každý člen spoločenstva sa modlí nielen za nájdenie svojho povolania, ale aj za povolanie ostatných členov.

Toto spoločenstvo ráta s našou ľudskosťou. V modlitbách za povolanie nezostávame osamotení. Ak sa stane, že počas dňa niekomu modlitba vyklzne pomedzi prsty, stále je na ceste k povolaniu nesený ostatnými členmi spoločenstva, ktorí sa každý deň modlia Anjel Pána.

Angelus nevznikol na Slovensku. Kto a kedy priniesol túto iniciatívu k nám?

Myšlienka Angelusu prišla na Slovensko v roku 2007, a to hneď z dvoch strán. Dorka a Zuzka sú členkami nemeckého a rakúskeho „Angelusáckeho“ spoločenstva. Vďaka tomu, že sa stretli, podarilo sa im rozbehnúť fungovanie tohto spoločenstva aj u nás.

Ako sa možno stať členom Angelusu?

Najjednoduchšou cestou je prihlásiť sa cez webový formulár na našej

stránke www.angelus.sk v kolónke člen. Avšak do spoločenstva sa môžu zapojiť aj ľudia, ktorí už v istej forme svoje povolanie naplňajú - rehoľníčky, rehoľníci a kňazi. Ak sa do spoločenstva prihlásia, stávajú sa z nich „pozemskí patróni“. Modlia sa za povolanie jedného alebo viacerých členov spoločenstva. Takto sa pripoja k príhovorom ich svätých patrónov v nebi, lebo každý člen Angelusu dostane aj jedného „nebeského patróna“.

Koľko členov má spoločenstvo Angelus v súčasnosti?

Aktuálne záznamy hovoria, že v spoločenstve sa modlí za povolanie viac ako 500 mladých ľudí a približne 300 „pozemských“ patrónov.

Ozývajú sa späť ľudia, ktorí vďaka tomuto spoločenstvu našli svoje povolanie?

Áno, píšu nám ľudia oznamujúci vstup do života služby, ale tiež nás tešia svadobné oznámenia našich „angelusákov“. Niektorí nám prispeli svedectvom o ich ceste k povolaniu, ktoré je možné si prečítať na našej webovej stránke.

V čom podľa teba spočíva význam spoločenstiev takéhoto typu?

Pre konkrétneho človeka je Angelus dobrý v tom, že nezostáva sám. Pre rozlíšenie povolania je lepšie byť v spoločenstve, ktoré sa za tento úmysel modlí.

V spoločenskom rozmere je podľa mňa dôležité pripomínať, že mladí ľudia sa chcú spoločne modliť za

svoje povolania, či už do manželstva alebo do služby, a že je to normálna vec.

Ako prispel Angelus k nájdeniu tvojho vlastného povolania?

Čo sa týka Angelusu, je pre mňa povzbudením, že som v koordinačnom tíme tohto spoločenstva. Pomohlo mi to pochopiť, aká obohacujúca je pre mňa práca s mladými a pre mladých. A v konečnom dôsledku, keď som už sám v sebe rozlíšil povolanie do zasväteného života i rozhodnúť sa pre konkrétnu reholu. Vybral som si zbožné školy piaristov, v ktorých budem svojou troškou môcť prispieť k výchove detí a mladých.

Za rozhovor ďakuje
Petra Humajová

Peter Valachovič pochádza z Trenčína. Vyštudoval Fakultu informatiky a informačných technológií na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave. Momentálne je študentom druhého ročníka teológie. Žije v komunite piaristov v Nitre.

Anjel z piaristického kostola je na známke

V piatok 27. januára sa v Prievidzi konala slávnostná inaugurácia poštovej známky, na ktorej je vyobrazený anjel z piaristického kostola. Inaugurácia bola súčasťou sv. omše o 12:30, ktorú slúžil v Kostole Najsvätejšej Trojice páter Juraj Ďurnek, Sch.P..

Sochu anjela vyobrazeného na známke vyhotovil Dionýz Stanetti v 18. storočí. Autorom výtvarného návrhu známky je akademický maliar Rudolf Cigánik. Znáмка má hodnotu 0,80 €.

Evanjelizačné podujatie s názvom Boh je sa konalo v nedeľu 22. januára v Dome kultúry v Prievidzi. V programe vystúpila skupina Audienca. Neskôr sa krátkou prednáškou prítomným prihovoral Marián Kuffa, kňaz pôsobiaci v Žakovciach, ktorý sa stará o núdzných bez domova, problémové dievčatá a iné sociálne znevýhodnené skupiny ľudí.

Text: Petra Humajová

Foto: Mária Melicherčíková

Boh povolal každého

„Čo teda, bratia? Keď sa zídete, každý niečo má: dar chválospevu, náuky, zjavenia, jazykov, vysvetľovania; všetko nech je na budovanie.“

(1Kor 14, 26).

Z tohto verša jasne vyplýva, že každý kresťan má nejaký dar, ktorým môže slúžiť v Cirkvi. Či už je to dar náuky, ktorí stavia človeka do popredia, aby vyučoval Božie pravdy, alebo nenápadný dar jazykov, ktorým sa človek buduje a tým posväcuje zástup svojou prítomnosťou v Duchu Svätom.

Či už ide o dar, ktorý je nadprirodzený alebo vrozený, alebo človek zvelaďuje niektorú zo svojich prirodzených túžob, ako napríklad pomáhať či upratovať, jedno je isté: „...každý niečo má“. Na tomto vyhlásení apoštola Pavla môžeme stavať a zároveň mať istotu, že Boh v Cirkvi povoláva každého. A každého iným, výnimočným spôsobom. Povolanie vždy vychádza z individuality človeka a z jeho rozhodnutia dať sa k dispozícii Bohu.

Dat' sa Bohu k dispozícii

Príkladom povolania môže byť pre nás život Pána Ježiša. Do 30 rokov bol tesárom. Opracúval kusy dreva, aby boli užitočné, mazal ich olejom,

aby dlho vydržali, boli zdravé, krásne a osožné.

Keď dovŕšil tridsať rokov, odišiel na púšť a začal verejne vyučovať. Sekeru a dláto vymenil za slovo, „otesával“ ľudí evanjeliom o Božom kráľovstve, „mazal“ ich Duchom Svätým, keď ich uzdravoval, povolával, očisťoval.

Vo svojej podstate zostal Ježiš až do konca svojho života tesárom. No zároveň dal Bohu k dispozícii svoju schopnosť premieňať neforemné na foremné a pomazávať. Rovnako aj jeho apoštoli, Šimon a Ondrej zostali rybármi. Akurát ich Ježiš povolal za rybárov ľudí (porov. Mt 4, 18-20).

Je to jednoduché. Ak sa dám Bohu k dispozícii, môžem si byť istý, že On ma vyformuje, aby som sa mohol stať jeho služobníkom.

Paralela medzi svetským a duchovným povoláním

Pán si vytvára paralely medzi naším svetským životom a duchovným povoláním troma rôznymi spôsobmi:

Vo svete som v niečom šikovný. Pán to použije na budovanie svojho Kráľovstva.

Mám organizačné schopnosti - budem organizovať Božie veci. Som architekt - budem stavať budovy pre Cirkve, alebo „budovať“ učeníkov. Športujem - budem evanjelizovať športom, alebo športovcov.

Vo svete mám problém. Pán ho vyrieši a potom ma povolá riešiť problémy druhých.

Mám finančné problémy - budem pomáhať ľuďom vyjsť z finančných problémov. Trpím depresiami - stane sa citlivým duchovným poradcom. Som chorľavý - je možné, že

po tom, čo ma Pán uzdraví, dá mi dar uzdravovať, lebo vie, že dokážem správne pristupovať k chorým.

Vo svete som „taký obyčajný“. Pán mi dá nové schopnosti.

Mám nevýrazný vzhľad - Pán činí človeka krajším. Väčšinou začína očami, ktoré rozžiaria tvár nevidaným svetlom. Nemám na nič talent - dostanem nadprirodzený dar, charizmu, čím sa Pán ešte viac oslávi, lebo bude zjavné, že to nie je zo mňa.

Ako vidíme, Pán vie povolať a použiť každého. Ba čo viac, chce použiť každého. Nie je nik, kto by nebol zahrnutý v Otcovom pláne ohlasovania a budovania Božieho kráľovstva tu na zemi, medzi bratmi a sestrami.

Text a ilustrácia: Augustín Ugróczy
gustovclanok@gmail.com

„Ja viem, koho som si vyvolil...“

(Jn 13, 18)

2/12

Mnohí mladí ľudia, s ktorými sa stretávam, mi niekedy položia takúto otázku: „A čo ak ma Boh povolá do rehole (kňazstva)? Mám z toho strach.“ Najskôr sa nad ich obavami pousmejem. No potom sa zamyslím. Prečo dnes mladí ľudia majú z povolania strach? Akú majú predstavu o Bohu, ktorý vábi srdce muža (ženy) skôr, ako mu povie o svojom pozvaní do zasvätenia?

Keď som spoznala, kým je Boh v skutočnosti, mala som 17 rokov. Vyrastala som v rodine, kde okrem starej mamy nepraktizoval vieru nikto. O veciach viery sme sa nikdy nerozprávali.

Žila som bežným svetským spôsobom života. Partia, zábava, diskotéky, vzťahy, nezodpovedný prístup ku školským povinnostiam... Spôsob môjho milovania bol veľmi sebecký a vlastnícky. Brala som si všetko, o čom som si myslela, že mi to patrí.

Užívala som si dobrodružstvá, kde sa len dalo. Prežívala som krízu autority v rodine, v škole. Angažovala som sa iba za seba a svoje potreby. Prípadne za tých, ktorých som milovala. Do kostola som chodievala veľmi zriedkavo, aj to len „za odmenu“. Ničomu z toho, čo sa tam deje, som nerozumela.

Boh prichádza

Boh vstúpil do môjho života zrazu, jasne a mocne, prostredníctvom lásky k človeku. Bol to miništrant. V mojom živote sa všetko obrátilo naruby. Cez lásku k človeku som spoznala, ako veľmi miluje Boh. Že to musí byť ešte oveľa intenzívnejšie, silnejšie a vernejšie, ale i krajšie, keď už človek miluje takto. Na tejto nemennej Božej láske sa začal budovať môj nový život.

Dokázala som opustiť partiu a svoje pozície v nej. Postupne sa zmenili

moje postoje k rodine a profilovali sa moje ciele. Zásadne sa zmenil i môj vzťah k učeniu. (Stihla som to do maturity.)

Boh má s tebou plán

Spomínam si na svoju prvú svätú spoveď. Mala som zapísané dve strany formátu A4. Kňaz, ktorý ma spovedal, bol statočný a nedal najavo, čo mu pri pohľade na to napadlo. Po spovedi mi povedal, že Boh má so mnou krásny plán. Netušila som, čo tým myslí. Ale znelo to povzbudivo.

O pár mesiacov neskôr mi napadlo: „Čo ak pôjdem do kláštora?“ No poznajúc samu seba, svoje plány, túžby a vlastnosti, som túto myšlienku rýchlo zahнала. Netušila som, že človeka povoláva Boh.

Niekoľko rokov po obrátení som žila aktívne vo farnosti. Milovala som Boha, učila som sa milovať nesebecky ľudí. Duchovne som dozrievala v spoločenstve, kde sme sa spolu modlili, čítali Písmo, zdieľali sa o svojej viere.

Mala som pravidelné duchovné vedenie, svoju prácu, skupinku detí na strestkách, farský časopis, knižnicu... Rada som skladala texty pre náš zbor, chodievala som na rôzne konferencie s prednáškami o živote s Bohom, čítala som veľa kníh... No čosi mi chýbalo. Necítila som sa byť naplnená.

Nevedela som, čo je to za pocit. Bolo mi dobre, bola som užitočná, docenená, potrebná, milovaná, mala som vzťah a vážne som pomýšľala na manželstvo a založenie rodiny.

Bud' mojou

Mala som 23 rokov. V jeden májový podvečer som šla na svätú omšu. Kráčala som lipovou alejou. Bolo jasno a lipové kvety omamne voňali. Nevieť celkom popísať ten okamih. No vo svojom vnútri som pocítila nečakaný a veľmi mocný prívál lásky. Musela som zalapať po dychu. Vedela som, že je to Pán.

Vzápätí sa vo mne ozvalo: „Staň sa mojou.“ Stopercentne som vedela, že to nie sú moje myšlienky. Bolo to také nečakané, intenzívne a nezaobudnutelné, že som bola celú omšu „mimo“. Mala som pocit, že Boh ma zastihol nepripravenú.

Nemyslite si, že som sa hneď na druhý deň šla prihlásiť do kláštora. Rozhodovanie trvalo niekoľko mesiacov. No Božie naliehanie a vábenie môjho srdca bolo silnejšie ako moje argumenty proti.

Boh mi vliadol do srdca nesmiernu lásku a túžbu mladým odovzdávať to, čo som ja od neho dostala. Túžbu hovoriť o tom, ako miluje a mení životy každému, kto sa mu odovzdá. Cítila som v sebe odvahu a silu, ktorá nebola zo mňa. Vďaka tomu som bola schopná všetko zanechať a ísť do čohosi celkom nového. Vedela som, že ma nenechá, že naše životy už budú navždy spojené tajomným putom. Že budem celá jeho.

Moja odpoveď na pozvanie Boha sa rodila v modlitbách a duchovných rozhovoroch. Pán bol trpezlivý a čakal, kým sa sama slobodne nerozhodnem. Som si istá, že keby som sa vtedy rozhodla pre manželstvo, požeňal by ma i tak. Boh nás totiž veľmi miluje a rešpektuje našu slobodu. Želá si, aby sme boli šťastní.

Chcela by som týmto svojím svedectvom povzbudiť mladých ľudí, ktorí sa rozhodujú o svojom povolání, aby sa nebáli. V láske niet strachu, píše sv. Ján. Boh nepredurčuje, Boh pozýva. Vkladá do srdca túžby - i po manželstve a vlastnej rodine.

Ale keď príde pozvanie k zasväteniu, je také neodolateľné, že sa nedá prehliadnuť, ani pomýliť s ničím iným. Stane sa túžbou, ktorá prevýši všetky ostatné. Dokážete zanechať všetko a vstúpiť do úžasného dobrodružstva a intimity s Kristom.

Nech Boh, ktorý pozýva, všetkým pomáha počúvať svoje srdce a svoje túžby, aby správne vedeli zachytiť okamih, ktorý im vyrazí dych a zanechá túžbu patriť iba Jemu.

Text: S. M. Timotea, FDC

Foto: facebook a Peter Batora

Život katolíka v slobodnom stave

2/12

V našej kresťanskej spoločnosti sa často hovorí o dvoch životných formách, dvoch cestách. Sviatosť manželstva a zasvätený život. Akoby iná možnosť neexistovala. Prípadne bola považovaná za menejcennú. Sú slobodní ľudia ozaj iba tí, ktorí sa nedokázali nikam „zaradiť“? O vyjadrenie sme požiadali Ing. Vieru Kubovčikovú, organizátorku pravidelných stretnutí slobodných katolíkov nad 35 rokov.

Ľudská spoločnosť je pestrá ako zakvitnutá lúka. Žijú v nej starí, mladí i deti, zdraví aj chorí, veselí, smutní, pokorní i pyšní... Jedni kráčajú životom vo dvojici - v manželstve, iní odpovedali na Božie volanie a stali sa rehoľníkmi či kňazmi. Existuje však i ďalšia skupina ľudí, ktorých svet nazýva *singles* - muži a ženy, ktorí žijú v slobodnom stave.

Slobodný stav predstavuje život človeka bez životného partnera. Muž či žena sa preň rozhodli buď dobrovoľne, alebo k nemu boli životnými okolnosťami prinútení. K vedomému rozhodnutiu žiť slobodný stav vedie mnoho príčin. Často je to snaha sa naplno venovať pracovnému poslaniu (lekár, učiteľ, vedec) alebo presvedčenie o najlepšej forme života za daných život-

ných okolností (starostlivosť o rodiča, zlý zdravotný stav) či túžba žiť zasvätený laický život. Nedobrovoľný slobodný stav žije človek, ktorý nebol povolaný do zasväteného života (kňazstvo, rehoľa), ale sa mu ani nepodarilo nájsť vhodného životného partnera, alebo mu to znemožnila jeho choroba, či iné okolnosti.

Človek rozhodnutý žiť ako slobodný prežíva život inej kvality ako ten, kto bol akoby donútený v ňom žiť. Dobrovoľne slobodný má pocit zmysluplnosti života, spojený s radosťou, spokojnosťou, slobodou, otvorenosťou, i keď pociťuje chvílkovú osamotenosť či závislosť na pomoci iných. Nedobrovoľne slobodný to má o to ťažšie, že sa mu život zdá byť nenaplnený, prežíva osamotenosť i bezmocnosť zmeniť daný stav. Frustruje ho neúspech pri nadväzovaní či budovaní vzťahu. I najbližší mu zvyknú netaktne pripomenúť, že ešte nie je „na poriadku“. Následky sú rôzne. Slobodný človek sa uzatvára do seba, izoluje sa, stáva sa negativistickým, skeptickým, prehnane kritickým, egoistickým až čudáckym. Má pocit zlyhania. Ohrozujú ho rôzne druhy závislostí (závislosť na osobe, alkohole, drogách, práci). Jeho životný štýl možno označiť ako samotársky či nesamostatný (život v hoteli „Mama“), alebo naopak prehnane obetavý či workoholický.

Svet prezentuje život singles ako akýsi novodobý model života. Oceňuje sa nezávislosť, neviazanosť, bohémnosť. Pohľad kresťana na život v slobodnom stave má byť však iný.

Trojediný Boh nás stvoril na svoj obraz. Vzťah Otca, Syna a Ducha nás pozýva, aby sme i my zušľachtovali tento svet - láskou, jednotou a svätosťou. Neexistuje životný stav, v ktorom by sa toto povolanie nedalo naplniť. Idealizovať niektorý z nich - manželstvo, kňazstvo alebo zasvätený rehoľný život - by bolo omylom.

Kresťan žijúci v slobodnom stave si musí predovšetkým uvedomiť vlastnú hodnotu a úlohu, ktorú mu Boh zveril. Lamentovať nad nesplnenou túžbou žiť v manželstve či inom stave ho môže oberať o potrebnú silu a vzácne okamihy, v ktorých môže slúžiť naplno práve preto, lebo je slobodný. Uvedomiť si svoje

dary a talenty, oslobodiť sa od idealistických predstáv, otvoriť sa pre nové vzťahy, priateľstvá, angažovať sa v spoločenskom, kultúrnom i cirkevnom živote je cesta, ktorá vedie k posväteniu života slobodného katolíka. Kompasom sú Božie odporúčania, ale tiež odborná literatúra, úprimné rady príbuzných a priateľov i modlitba, v ktorej Boh daruje uzdravenie, poznanie i pozvanie.

Nikto nie je vyňatý z „projektu posväcovania sveta“... Len presvedčenie o tejto pravde prináša skutočnú slobodu. I slobodnému.

Viac o pravidelných duchovno-formačných stretnutiach pre slobodných katolíkov nad 35 rokov sa dozviete prostredníctvom mailu slobodnykatolik@gmail.com.

Viera Kubovčíková

Foto: [Flickr.com/adib.pendek](https://www.flickr.com/photos/adib.pendek/)

Povolanie slobodného

„Jeho učeníci mu povedali: ‚Keď je to takto medzi mužom a ženou, potom je lepšie neženit‘ sa.‘ On im povedal: ‚Nie všetci pochopia toto slovo, iba tí, ktorým je to dané. Lebo sú ľudia neschopní manželstva, pretože sa takí narodili zo života matky, iných takými urobili ľudia a iní sa takými urobili sami pre nebeské kráľovstvo. Kto to môže pochopiť, nech pochopí.‘“ (Mt 19, 10-13)

Musím sa priznať, že som bola veľmi prekvapená, keď som náhodou našla v Svätom písme na túto stať. Priniesla mi vnútorné upokojenie a aspoň sčasti zodpovedanie otázky: Prečo ja? Prečo i ja patrí medzi tých, ktorí akoby nie a nie sa zaradiť k prirodzenému toku života a založiť si rodinu? Ved' časť môjho vnútra po tom túži.

Byť sám?

Kto z nás chce zostať sám? Pán Boh i Adamovi utvoril družku, aby nekráčal životom osamote. Sme ľudské bytosti, ktorých prirodzenou potrebou je potreba socializácie, potreba byť a existovať v spoločnosti. Tak prečo to nie všetci dokážeme? Poznám ľudí, ktorých životy sú poznačené hlbokými vnútornými ranami z detstva, a preto nie sú schopní

Čo robiť?

Nehovorím, že stačí čakať so založenými rukami. Ale ak tvrdíme, že v láske sa srdce neriadi dôvodmi rozumu, na podklade akého argumentu chceme usmerňovať život iného človeka bez toho, aby sme vedeli, aké má s ním Boh zámery?

Ľuďom, ktorí chcú vstúpiť do manželstva, nevrávime, nech si to ešte rozmyslia, pretože manželstvo je veľmi ťažké. Toho, kto vstupuje do rehole či seminára, neodhovárame, pretože „je ho tam škoda“. Tak prečo tomu, kto zostáva slobodný, dohovárame, aby sa konečne rozhybal? Čo dobré môže vzniknúť z toho, ak niekto koná pod nátlakom? Ako môže žiť niekto dôverný vzťah s niekým, ku komu nič necíti? Boh nám dal predsa slobodu.

vstúpiť do dôverného vzťahu s partnerom. No takisto poznám ľudí, ktorým z objektívneho pohľadu nič nebráni vstúpiť do manželstva. Sú zdraví, majú usporiadané rodinné pomery... A predsa nemajú vzťah. Prečo?

Každý z nás má svoje miesto vo vzťahu s inými. Verím, že tak, ako ľudia žijúci povolanie do manželstva niekedy veľmi túžia po svojej samote a možnosti mať „svoj čas“, tak sa i slobodní ľudia túžia obetovať, byť potrebnými a prijatými. Byť pre niekoho.

Máš už svoj vek

My, ľudia, často neodoláme nutkaniu zasiahnuť do tejto citlivej oblasti, o ktorej už Pán Ježiš hovorí: „Kto to môže pochopiť, nech pochopí.“ Neuvedomujeme si, že spomínaných ľudí tým ešte viac zraňujeme.

Vzájomným pochopením si na toto všetko môžeme vzájomne poskytovať priestor. Je však k tomu potrebná určitá empatia a takt.

I ja sa na každom kroku stretávam s dobre mienenými a predovšetkým nevyžiadanými radami a názormi: „Dokedy chceš čakať? Už máš svoj vek. Už nemáš veľa času. Nesmieš byť taká prierberčivá. Biologické hodiny tikajú. Kedy si už konečne nájdeš nejakého chlapa?“ A tak ďalej...

Prajem nám všetkým, aby sme sa v láske navzájom dokázali rešpektovať. Aby sme nechali priestor životu, do ktorého nás povoláva. Boh. Aby sme vnímali, že snád' í tie „staromládenecké“ a „starodievčenské“ stavy môžu byť povolaniami, s ktorými má Boh svoj plán.

Verím, že nielen ja, ale aj ktokolvek iný v podobnej situácii by to už dávno vykonal, keby mohol.

Text: Maťa F.

Foto: flickr.com/Steve-h

Nič v mojom živote nie je zmysluplnejšie

„Mojím povoláním je láska.“ Slová, ktoré poznáme zo života sv. Terézie z Lisieux, sa stali akoby aj mojou cestou hľadania povolania. Napokon som sľúbila lásku a vernosť manželovi. A vôbec neľutujem.

Už v detstve som hľadala lásku. Vždy ma veľmi trápilo, keď som medzi ľuďmi videla nejednotu, hádky, napätie, hnev. Verila som v absolútne dobro. Často som preto bola ľuďom na posmech. Svet nechápal moju túžbu po dokonalosti. Vtedy som ešte netušila, že hľadám Boha. Dnes už viem, že som ho našla. A to práve na mieste, kde sa mi dáva spoznať najviac - v manželstve a rodine.

Koreň povolania

Koreňom môjho povolania do manželstva bolo prostredie, v ktorom som vyrastala. Nebolo ideálne, ale veľmi podnetné pre môj ďalší rast. Boli sme veľká rodina. Hoci mám len jedného súrodenca, za svoju rodinu som vždy považovala všetkých svojich bratrancov a sesternice. Keďže otcova sestra si zobrala za manžela maminho brata a bývali u starých rodičov, všetci boli „naši“.

Na návštevu sme k nim chodili každý týždeň. Dospelí hrali kanastu, stará mama varila a my, deti, sme si vymýšľali rôzne hry. No jedna z nich sa často opakovala. Hra na otca a mamu. Ja som bola mama, bratranec otec a ostatní naše neposlušné deti.

Príklad materstva

Veľkým vzorom sa pre mňa stala babka, mamina mama. Materstvo bolo zmyslom jej života. Vychovala štyri vlastné deti, tri deti svojej najstaršej dcéry a päť vnúčat. Vedela výborne variť, hospodáriť, šiť. Pestovala kvety od výmyslu sveta. Angažovala sa v ženskom spoluzive a veľa čítala. Tiež sa často modlila.

Intenzívne som vnímala i svoju druhú babku, otcovu mamu. Napriek tomu, že medzi ňou a mojou mamou boli isté nedorozumenia, mala som ju rada. Bola slepá, ale podľa hlasu ma vždy v okamihu spoznala. Často mi opakovala, že dievča má zostať čisté ako nepokrčený ručník, že nesmie dovoliť, aby si doň hocikto utrel ruky, pretože ten ručník musí byť raz dokonalým darom pre jediného človeka.

Na ceste k povolaniu ma však najviac viedla moja mama. Formovala ma príkladom, bez veľkých slov. Denne jej za to v duchu ďakujem.

Príklad lásky

Ako dieťa som ešte nevnímala, že za bezstarostnosťou môjho detstva stoja predovšetkým dvaja ľudia.

Otec a mama. Teraz to už chápem. A ľutujem každú jednu chvíľu, v ktorej som bola neposlušná a nevážila som si to, čo mi vo svojej rodičovskej láske dávali.

V ich manželstve boli občas i nedorozumenia. Ale vždy ich riešili vo vzájomnej úcte a tolerancii. Práve tým ma naplnili odvahou a silou vykročiť v ústrety svojej vysnívanej láske.

Dnes ma mama často podpichuje: „No vidíš, a bála si sa, že sa nevydáš!“ Vydala som sa prvá zo spolužiakov na vysokej škole. S bážňou v srdci spomínam na chvíľu, keď som v jeden jesenný deň Bohu cestou v električke povedala: „Pane, pošli mi do cesty už iba môjho manžela!“

Po troch mesiacoch som vedela, že ma Boh vypočul. Nič v mojom živote

ma nenapĺňalo takou istotou ako vedomie, že muž, do ktorého som sa vtedy zalúbila, je tým, s ktorým mám prežiť celý svoj život. Hlas v mojom vnútri bol taký silný, že ma nik nedokázal presvedčiť o opaku.

Ďakujem Bohu za lásku, ktorú mi zjavil a daroval cez môjho manžela. Nič v mojom živote nie je zmyslupnejšie. Uistujem vás, že kto hľadá, nájde svoje povolanie!

Nebojte sa rozhodnúť pre partnera na celý život. Ved' „v láske niet strachu, a dokonalá láska vyhádza strach, lebo strach má v sebe trest a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske“. (1 Jn 5, 18)

Text a foto: E. Blašková

Národný týždeň manželstva

Národný týždeň manželstva (NTM) je iniciatíva na podporu manželstva. Načasovaná je na „valentínsky“ týždeň (13.-19. február 2012) a jej poslanstvo je jednoduché: Pokiaľ máte to šťastie a žijete v manželstve, mali by ste sa oň starať, pretože manželstvo je vzácna, no krehká vec.

Piaristická spojená škola pozýva dňa 14. februára o 18.30 všetkých

rodičov, starých rodičov a krstných rodičov, **na slávnostnú svätú omšu pri príležitosti Národného týždňa manželstva**, na ktorej budú mať manželia možnosť obnoviť si svoje manželské sľuby.

Viac informácií o organizácii kampane a podujatiach na Slovensku nájdete na www.ntm.sk.

Pút' zalúbených 2012

Všetkých mladých, čo spolu chodia, sú zasnúbení, alebo manželia organizátori pozývajú na **5. ročník akcie Pút' zalúbených**. Svoje miesto si tu nájdú aj nezadaní pre ktorých je pripravená zoznamovačka.

Podujatie sa koná **17. - 19. februára 2012 v Šaštíne**, v Národnej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Na

hudobné pódium sa postavia Zuzana Smatanová a Stanley & Kapucíni. Na prednášky sú pripravené témy ako: Nesloboda, žiarlivosť a nezdravé prejavy vo vzťahu (Max Kašparů, psychiater a diakon), Viera a liturgický rok v rodine, Čo treba vedieť o tom druhom pred svadbou?, Bývanie pred manželstvom. Zaregistrovať sa treba na www.zalubeni.sk.

Buďme slobodní

Sloboda? Povieťe si, že je to dar od Boha? Áno, veľmi správne. Ponúkol nám slobodu, aby sme ju používali. Bolo to od neho veľké gesto. Dal nám možnosť voľby, nepripútal si nás k sebe ako otrokov. Nemanipuluje nami.

Veľa kresťanov má k životu pasívny prístup. Povedia si: „Načo sa usilovať niečo meniť, keď Boh aj tak urobí, čo sám bude chcieť!“

Omyl. Boh nesedí na obláčiku a neposúva skrytou rukou figúrky na svojej čiernobielej šachovnici. Naopak, dal nám možnosť voľby a ponúkol nám svoju láskavú spoločnosť.

S povoleniami je to zložitý. Niekomu doma celý život opakujú, že bude požiarnikom. Keď sa tak napokon nestane, všetci zanevrú na Boha a prestanú v nedelňu dávať do zvončeka. Prečo? Lebo im zhorel dom? Nie, preto, lebo si neuvedomili, že vnucovali Bohu a dieťaťu svoju vôľu.

Dievča sa roky modlí za svojho potenciálneho manžela. Chce byť nevestou, až si ju raz všimne miestny duchovný na fare s prihláškou do nemenovaného rádu rehoľných ses-

tier. Čo sa stalo? Bola škaredá a nikto ju nechcel? Boh nevyslyšal jej modlitby? Práve naopak - stala sa priamo nevestou Pána.

Príkladov na to, ako veci skončili úplne inak, než sme na začiatku mienili, by boli tisíce. Každému sa v živote stane veľa udalostí, pri ktorých pochopí, že je zbytočné tlačiť na pílu a diktovať Pánovi v modlitbách vlastné požiadavky.

Sloboda, ktorú nám dal Boh, nám prináša možnosť voľby. S ňou sa spája i zodpovednosť za druhých a za seba.

Buďme slobodní v našich rozhodnutiach, ale neobmedzujeme nimi život ľuďom okolo nás. Uplatňovanie slobody ako Božieho daru predsa nespočíva v bezohľadnom presadzovaní vlastnej vôle na úkor iných.

Existujú však i ľudia, ktorí sa v živote nevedia rozhodnúť. Buď čakajú, že ich postrčia iní, alebo lavírujú medzi životnými možnosťami a žiadna z nich nie je z ich pohľadu správna. Prípadne sa naučili sedieť na dvoch-troch stoličkách.

Takéto úmyselné nevyužívanie slobodného rozhodnutia však môže byť rovnako škodlivé ako vydupávanie si vlastnej vôle.

Buďme slobodní, ale s láskou a zodpovedne.

Text: -mjl-; Foto M. Melicherčíková

Piaristická stredná odborná škola Františka Hanáka v Prievdzii

2/12

Piaristi

Škola začala svoju činnosť 1. septembra 2010. V rámci študijných a učebných odborov poskytuje komplexné odborné vzdelanie v oblasti stavebníctva. Vyučovanie má duálny systém vytvorený striedaním blokov teoretického a praktického vyučovania. Zameriavame sa na individuálny prístup (8 - 12 žiakov v skupine), posilnenie jazykového, odborného a ďalšieho vzdelávania.

Možnosti štúdia:

3686 0 00 stavebná výroba

Dvojročný učebný odbor určený žiakom, ktorí neukončili úspešne základnú školu. Absolventi nájdu uplatnenie ako pomocní stavební robotníci, po skončení štúdia získajú výučný list. Počas prvého ročníka môžu absolvovať kurz na získanie vzdelania poskytovaného základnou školou.

3661 2 00 murár

Trojročný učebný odbor, ktorého štúdiom končí výučným listom. Absolventi nájdu uplatnenie ako odborne kvalifikovaní pracovníci v stavebníctve.

6475 2 technicko-administratívny pracovník v stavebníctve

Trojročný učebný odbor určený hlavne pre dievčatá, ktoré by mali záujem pracovať v technicko ekonomických službách v stavebníctve. Vzdelávací program je vytvorený kombináciou základov stavebníctva a ekonomiky. Štúdium končí výučným listom.

3656 4 operátor stavebnej výroby

Štvorročný študijný odbor. Žiaci získajú úplné stredné odborné vzdelanie. Dokladom o dosiahnutom stupni vzdelania sú maturitné vysvedčenie a výučný list. Absolventi sa uplatnia aj ako samostatní podnikatelia v stavebníctve alebo môžu pokračovať v štúdiu na vysokých školách technického zamerania.

Materská škola v budúcom školskom roku 2012/2013

Od septembra 2012 otvorí Piaristická spojená škola dve oddelenia materskej školy. Zápis do MŠ bude v súlade s vyhláškou (niekedy od polovice februára do polovice marca) - presný termín a bližšie informácie nájdete na stránke školy www.piaristi-pd.sk.

Charita - dom sv. Vincenta v roku 2011

2/12

Charita pokračovala vo svojej činnosti v roku 2011 vo svojom sídle v rodinnom dome na Sládkovičovej ulici č. 5. Uplynulý rok bol zameraný hlavne na poskytovanie sociálnych služieb - spoločné stravovanie pre bezprístrešných občanov - bezdomovcov a núdznych.

Naším klientom poskytujeme počas týždňa a soboty teplé jedlo, a to polievku a hlavné jedlo, zároveň kávu a čaj. K dispozícii majú aj hygienické zariadenie - sprchu a WC. Zároveň zabezpečujeme zber šatstva a podľa potreby klientov sa im uvedené vyzbierané šatstvo vydáva.

Počas roka 2011 bolo vydaných 6559 porcií polievok a 3792 porcií hlavného jedla, čo predstavuje priemerne denne 22 polievok a 14 hlavných jedál. V decembri 2011 bol priemernej denný počet stravníkov až 29.

Na Štedrý večer 24. decembra bolo obslužených 52 stravníkov, 25. decembra 47 stravníkov a 26. decembra 41 stravníkov. Prípravu stravy na štedrý večer zabezpečili manželka Kováčovci s priateľmi. Výdaj stravy 24. decembra zabezpečili dobrovoľníci zo spoločenstva Piar a počas vianočných sviatkov a Silvester p. Kočner s dobrovoľníkmi. Všetkým za túto službu vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplat'.

Od januára 2010 je riaditeľom charity p. Milan Petráš a chod kuchyne a charity zabezpečuje p. Štefánia Čertíková s viacerými dobrovoľníkmi. Dobrovoľníci vypomáhajú hlavne pri vydávaní stravy v sobotu a nedeľu, pri triedení a zbere šatstva, pri práci v kuchyni. Tím dobrovoľníkov v roku 2011 tvorili: Ing. Cagáňová, p. Gašparovičová, p. Kováčová, p. Krčová, p. Mokrý, p. Pytlová, p. Rosinský, p. Šimkovič, p. Šipláková a mnohí iní.

O chod a rozvoj charity sa stará aj dozorná a správna rada charity. Správna rada momentálne pracuje v nasledovnom zložení: Ing. Vladimír Pavlíček - predseda SR, Mgr. Alojz Vlčko, Ing. Lukáš Novák, Mgr. Anežka Kútiková a Mgr. Andrej Surík. Dozorná rada pracuje v nasledovnom zložení: p. Božena Plachá - predseda DR, Ing. Jana Krátková a p. Marek Mokrý.

Keďže sme neziskovou organizáciou, finančne sme odkázaní na podporu, či už finančnú alebo materiálnu, od mnohých dobrodinco a darcov. Najväčšou mierou sa v roku 2011 na spolufinancovaní podieľali mesto Prievidza (zastúpené p. JUDr. Katarínou Macháčkovou, primátkou mesta), Banskobystrická diecéza, ktorá nám poskytuje jarné a jesenné zbierky na charitu vyzbierané od veriacich vo farnosti Prievidza-mesto, príspevky od veriacich v pokladničkách kostoloch určených pre charitu v kostole sv. Bartolomeja a sv. Terézie z Lisieux na Zapotôckoch a mnoho iných ušľachtilých darcov.

Takisto výraznou mierou prispeli mnohé firmy a jednotlivci materiálnoú pomocou. Firma Mária Čulagová, Bespa-strav nám poskytuje bezplatne po celý rok polievky, Nestlé Slovensko, spol. s r. o. nám niekoľkokrát v roku poskytla cukrovinky a hlavne sušené polievky, Agrodan Koš nám zadarmo poskytol zemiaky, prostredníctvom Potravinovej banky Slovenska sme dostali niekoľkokrát veľké množstvo jogurtov, Distribučná spol. s r.o. poskytla čistiace a hygienické prostriedky. Ďakujeme aj za výťažok z úspešného benefičného koncertu organizovaného Spoločenstvom Piar a Piaristickou spojenou školou F. Hanáka a všetkým ostatným darcom, ktorí nám v roku 2011 pomáhali.

Od januára 2011 je novým zriaďovateľom charity Rímskokatolícka cirkev, farnosť Prievidza-mesto. Nezisková organizácia je vedená pod názvom Charita - dom sv. Vincenta. Zanikla tak bývalá organizácia Charita sv. Vincenta, ktorej zriaďovateľom bol Štefan Gašparík a Diecézna charita v Banskej Bystrici. Touto zmenou sme dosiahli priamu kontrolu, zodpovednosť a pružnosť v rozhodovaní.

Od 1. augusta 2011 sme dostali do prenájmu od mesta na 30 rokov veľkú budovu na Košovskej ceste č. 19 (štvorbytovka oproti firme Skanska), kde by sme sa chceli v roku 2012 presťahovať. Toto bude možné až po zavedení plynovej prípojky do uvedeného objektu a zrealizovaní nevyhnutných úprav v interiéri. V objekte plánujeme vytvoriť denné nízkoprahové centrum a postupne vytvoriť aj nízkoprahovú nocľaháreň, ktorá bude využívaná najmä v období nízkych teplôt v zimnom

období. Celé spustenie prevádzky bude závislé od finančných prostriedkov, ktoré potrebujeme zabezpečiť pre tento nový projekt.

Všetkým darcom a dobrovoľníkom charity, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na chode charity v roku 2011 úprimne zo srdca ďakujeme a želáme v roku 2012 pevné zdravie, šťastie a hlavne hojné Božie požehnanie.

Ing. Vladimír Pavlíček
Predseda správnej rady

Ak chcete finančne podporiť Charitu - dom sv. Vincenta, svoj príspevok môžete vhodiť do označených pokladničiek vo Farskom kostole sv. Bartolomeja kostola alebo Farskom kostole sv. Terézie z Lisieux na Zapotôčkoch. Takisto môžete svoje príspevky posielat' prevodom na účet číslo 29288551485/1100, vedený v Tatra banke. Materiálne dary môžete odovzdať v sídle charity na Sládkovičovej 5. Najmä v zimnom období, kedy je zvýšený záujem o naše služby, privítame aj ženy dobrovoľníčky pri triedení šatstva a pomoci v kuchyni.

Charita - dom sv. Vincenta
Sládkovičova 5, Prievidza 971 01
Mobil: 0905 951 854
e-mail: charitapd@gmail.com

Ekonomická štatistika za rok 2011

vo farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto

Počiatočný a konečný stav financií

Stav peňažných prostriedkov	k 1.1.2011	k 31.12.2011
Pokladňa	238,65 €	351,36 €
Banka	10 360,59 €	6 761,38 €
Spolu	10 599,24 €	7 112,74 €

Prijmy a výdavky

Celkové príjmy v r. 2011	49 042,57 €
Celkové výdavky v r. 2011	39 671,27 €

Prehľad nákladov na kostoly

Bohoslužobné a liturgické pomôcky (sviece, lampový olej, hostie, vianočné stromčeky)	1 319,68 €
Energie (elektrická energia, voda)	6 287,30 €
Bežné opravy, nákupy, služby (telefón, ochrana kostola, dlažba, elektromateriál)	6 224,61 €
SPOLU	13 831,59 €

Prehľad nákladov farského úradu

Kancelárske, poštovné a prevádzkové náklady (kancelárske potreby, telefón, webstránka, poštovné, vývoz odpadu, koncesionárske poplatky, účtovný softvér, bankové poplatky)	1 931,90 €
Energie (elektrická energia, voda, plyn)	4 724,18 €
Bežné opravy, nákupy, služby (domáce potreby, stavebný materiál, literatúra, metodické príručky, prenájom tribúny, prenájom miestnosti, daň z nehnuteľností, ostatné dane a poplatky, katechetické pomôcky)	7 360,54 €
SPOLU	14 016,62 €
Ostatné výdavky (záloha na reštaurovanie sochárskej výzdoby)	3 500,00 €

Hospodárske udalosti v roku 2011

Od júna 2011 po majetkovom vyrovnaní a výmene pozemkov s Kongregáciou Dcér Božskej Lásky (FDC) je pozemok bývalej tržnice vlastní-

tvom Farnosti Prievidza-mesto. Po vzájomnej dohode s Mestom Prievidza a Kongregáciou FDC bola v tomto mieste opäť zriadená „Mestská tržnica“ na základe nájomnej zmluvy medzi Mestom Prie-

vidza, Farnosťou Prievidza-mesto a Kongregáciou FDC. Nákupom alebo predajom na tomto mieste zároveň podporíte svoju farnosť. Nájom tržnice je: na rok 2011 - 8 000 €; na rok 2012 - 12 000 €.

Mesto Prievidza a spoločnosť TEZAS, s. r. o. odstúpili 25. mája od nájomnej zmluvy z roku 2000. Išlo o nájom pozemkov, ktoré využívala spoločnosť TEZAS. Parcely tvorili zlomkovú súčasť využívaných priestorov. Finančný prospech z tohto nájmu pre farnosť nebol žiadny.

k odpredaju pozemkov farnosti Prievidza-mesto, ktoré sú zabrané v rámci projektu výstavby cesty. Odpredaj sa uskutočnil medzi farnosťou Prievidza-mesto a Slovenskou republikou (Slovenská správa ciest) v zmysle platných právnych noriem. Finančné prostriedky za predaj pozemkov, ktorých cenu určil znalecký posudok na základe objednávky SR - SSC, budú v nasledujúcom roku 2012 vyplatené farnosťou vo výške 94 624,34 € po zapísaní zmeny vlastníka na príslušnom katastrálnom úrade.

Na základe schváleného projektu obchvatu mesta Prievidze došlo

-RKFÚ-

Kto hľadá, nájde Sv. Peter Betancur

Cesta hľadania povolania je pre človeka často zložitá. Niekedy ho stojí mnoho času a síl, aby objavil to, čo od neho žiada Boh. Sv. Peter Betancur by nám o tom vedel povedať svoje.

Peter Betancur sa narodil na ostrove Tenerife, ktorý patrí ku Kanárskym ostrovom, 16. mája 1619. Bol najmladším z piatich detí. Jeho rodina

mala síce šľachtický pôvod, ale bola chudobná. To jej však nebránilo žiť hlbokým náboženským životom.

Manželstvo?

Peter sa živil ako pastier oviec. Často uvažoval o Bohu, meditoval a postil sa. Napriek tomu sa v jeho živote objavila dievčina, ktorá bola ochotná zdieľať s ním svoj život. Peter dlho premýšľal nad manželstvom, napokon sa ho však vzdal. Cítil, že táto cesta nie je preňho. Nasadol na loď a odplával do Južnej Ameriky.

Kňazstvo?

Nejaký čas žil Peter v Havane, kde sa živil prácou u istého majiteľa tkáčovne. Potom sa loďou preplavil do Guatemaly. Začal pracovať

v továrni a zároveň sa učiť čítať a písať. Túžil totiž po kňazstve a misiách.

Výsledky jeho štúdia však bol veľmi slabé. Po dvoch rokoch sa mu síce podarilo osvojiť si základy gramatiky, no nekonečná snaha a učenie sa po nociach viac neprinášalo žiadne poznateľné výsledky. Jeho sen o kňazstve a misijnej práci v Japonsku sa pomaly, ale isto začal rozplývať.

Rehoľa?

V tomto období Petra ovplyvňovali najmä dve diela - *Nasledovanie Krista* od Tomáša Kempenského a *Katechizmus* od Roberta Bellarina. Slová týchto kníh bral Peter vážne. Bičoval sa a dlhé hodiny meditoval nad utrpením Pána.

V jeho živote sa napokon objavil istý kapucín, ktorý bol dobrým a rozvážnym spovedníkom. Poradil Petrovi, aby sa stal františkánom. A Peter vo svätom Františkovi naozaj našiel vzor hodný nasledovania. Dlhé hodiny chodil pomedzi bohatých a žobral peniaze pre chudobných.

Čoskoro však uvidel, že takýto typ pomoci chudobným nestačí. Podarilo sa mu kúpiť starší dom, ktorý nazval Betlehemom. Deti z ulice, chorí a bezdomovci tu nachádzali jedlo i domov. Postupne sa okolo Petra zoskupili ďalší spolupracovní-

ci, ktorí neskôr vytvorili spoločenstvo betlehemitov.

Blahoslavení chudobní duchom

Duchovnosť brata Petra bola jednoduchá a trochu naivná. Venoval sa ľuďom na okraji spoločnosti, ktorými iní opovrhovali. V noci často prechádzal ulicami Guatemaly s ťažkým dreveným krížom na pleciach. Spával postojáčky, opretý o stenu. Jedával veľmi málo. Mnohí sa z neho smiali. On však vo svojej jednoduchosti ľahko nachádzal radosť.

Peter Betancur zomrel 25. mája 1667 v Guatemale. Už v čase svojej smrti mal povest' svätosti. Spoločenstvo betlehemitov, ktoré založil, sa postupne rozšírilo i do Peru, Mexika a na Kanárske ostrovy. Venuje sa hlavne starostlivosti o chorých a vyučovaniu detí z ulice.

Pápež Ján Pavol II. blahorečil Petra Betancura v roku 1980, svätorečil ho v roku 2002. Vo svojom príhovore poukázal hlavne na jeho vytrvalý život v modlitbe, prežívaný v hlbokkej mariánskej úcte. „*Život poznačený hlbokou zbožnosťou prináša vždy bohaté ovocie,*“ zdôraznil.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1, 7)

Blahoželanie

Náš pán dekan **Martin Dado** sa 31. januára 2012 dožil **okružného životného jubilea - oslávil 35. narodeniny**. Aj redakcia farského časopisu Bartolomej sa pripája ku všetkým gratulantom.

Vyprosujeme Vám u Pána Boha hojnosť milostí, síl, zdravia a odhodlania na ďalšej životnej ceste.

12. február 2012 - 6. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Malomocný, ktorý je napadnutý touto výrazkou, nech chodí s roztrhnutým odevom... Lv 13,1-2.45-46

R - Ty, Pane, si moje útočisko, zahŕňáš ma radosťou zo spásy. Ž32,1-2.5.11

Č2 - Či teda jete, či pijete, všetko robte na Božiu slávu. 1Kor 10,31-11,1

Ev - Malomocný prosí Ježiša: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Ježiš sa dotkne chorého a hovorí: „Chcem! Bud' čistý!“ Malomocenstvo z neho hneď zmizlo a bol čistý. Potom mu pohrozil, aby nikomu nič nehovoril. Lenže on sotva odišiel, začal všade hovoriť a rozchyrovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta, ale zdržiaval sa na opustených miestach. No i tak prichádzali k nemu ľudia zovšadiaľ. Mk 1,40-45

19. február 2012 - 7. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Ja som to, čo kvôli Sebe zotriem tvoje hriechy... Iz 43,18-19.21

R - Uzdrav ma, Pane, zhrešil som proti tebe. Ž 41,2-5.13-14

Č2 - Boh nás i vás posilňuje pre Krista, on nás pomazal a vložil nám do srdca závdavok Ducha. 2Kor 1,18-22

Ev - Pán Ježiš hovorí chorému: „Odpúšťajú sa ti hriechy.“ Zákonníci v srdci uvažovali: „Čo to tento hovorí? Rúha sa! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Ježiš hovorí: „Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy, alebo povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ ... A on vstal, vzal si lôžko a odišiel. Všetci sa divili, velebili Boha a hovorili: „Také niečo sme ešte nikdy nevideli.“ Mk 2,1-12

26. február 2012 - 1. nedeľa v Pôstnom období

Č1 - Vtedy si spomeniem na svoju zmluvu, už nikdy nebude vôd potopy, ktorá by zahubila všetky živé tvory. Gn 9,8-15

R - Cesty Pánove sú milosrdenstvo a vernosť. Ž 25,4-9

Č2 - Ved' aj Kristus raz navždy trpel za hriechy, aby nás priviedol k Bohu. 1Pt 3,18-22

Ev - ... A hneď ho Duch hnal na púšť. Na púšti bol štyridsať dní a satan ho pokúšal. Bol medzi divou zverou a anjeli mu posluhovali. Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“

Mk 1,12-15

Pripravila A. Karaková

Spomienka

Dňa 8. februára 2012 uplynie 5 rokov, čo si Pán povolal k sebe našu drahú **Marienu Mečiarovú**.

Za tichú spomienku s modlitbou ďakujú súrodenci s rodinami.

Farská kronika

od 26. decembra 2011
do 25. januára 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Laura Šmidová
Monika Ziat'ková

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Bc. Anton Pytel a Ing. Dana Nedeliaková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Etela Šturcelová 90 r.
Helena Bujnová 86 r.
Anton Borko 60 r.
Viliam Lindvai 58 r.
Jozef Šimko 91 r.
Hilda Králová 89 r.
Igor Khüebach 64 r.
Tibor Pastierik 55 r.
Karol Mališ 76 r.
Priska Mäsiarová 88 r.
Vlasta Dúcka 55 r.
Ferdinand Luerman 74 r.
Anna Dolná 67 r.
Marcela Koncová 86 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná str. a str. 23
hore - M. Melicherčíková, str. 15 -
www.piaristi-pd.eu, str. 17 -
A. Vlčko, zadná str. - M. Svitková

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciam.

Boh je
Dom kultúry v Prievidzi, 22. január 2012

Piaristický ples
Jedáleň pri SOŠ ul Falešníka, 2. február 2012

Skautský ples

Dom kultúry v Necpaloch, 4. február 2012

